

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט ערן טאוסִיג

התובעים:

1. אוריאל רז
2. עמית זילברג
- ע"י ב"כ עוה"ד נדב אפלבוים

נגד

הנתבעים:

1. פארמה עלית בע"מ
2. יהודה אריה פריזנד
- ע"י ב"כ עוה"ד שמעון גיגי

פסק דין בנוגע לנתבע 2

(אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית)

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, שהוגשה בהתאם לסעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") ותקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

רקע וטענות הצדדים

2. ביום 15.1.2018 הגישו התובעים בקשה לאישור תביעתם כתובענה ייצוגית כנגד הנתבעים – פארמה עלית בע"מ ויהודה אריה פריזנד. בבסיס התובענה עומדת הטענה כי הנתבעים שלחו דברי פרסומת בהיקפים גדולים בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").

3. התובעים טענו כי ביום 14.11.2017 קיבל כל אחד מהם מסרון עם הצעה לרכישת מדבקת הרזיה. לטענתם, איש מהם לא היה בקשר עם הנתבעים או מי מהם, לא ביקש לקבל מהם דבר פרסומת כלשהו ולא נתן הסכמתו לשיגור דברי הפרסומת שנשלחו אליו.

עוד טענו התובעים, כי במסרונים לא צוין שמו של המפרסם ודרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב. גם לאחר הלחיצה על הקישור הכלול במסרון על מנת לקבל מידע נוסף אודות מיהות השולח, לא היה ניתן לדעת כי הנתבעים הם שעשו זאת. משכך נטען כי הנתבעים הפרו את סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

4. התובעים טענו כי פעולתם של הנתבעים מהווה עוולה אזרחית ולכן עומדות להם כל העילות הנובעות מפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. לדבריהם, הנתבעים פגעו בפרטיותם כמוגדר בסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, פגעו באוטונומיה שלהם בכך שהטרידו אותם, הפרו את שלווה בהודעות ששלחו לטלפונים הפרטיים שלהם וכן עשו עושר ולא במשפט בכך שניצלו את מספרי הטלפון של חברי הקבוצה, את זמנם ואת תשומת לבם, לצורך עשיית פרסומת לעצמם ולהרחבת עסקיהם. עוד נטען כי הנתבעים הפרו חובה חקוקה.

5. הואיל והתובעים העריכו כי נשלחו לכל הפחות 50,000 מסרונים והעמידו את סכום הנזק עבור כל מסרון על סך של 100 ₪, הם הגישו את התובענה תחילה לבית המשפט המחוזי. לאחר בירור בעניין הסמכות העניינית הוחלט להעביר את התיק לבית משפט השלום.

6. לאחר כשלוש שנים וחצי מפתיחת ההליך, הגיש הנתבע 2 (להלן: "הנתבע") ביום 22.8.2021 את תשובתו לבקשת האישור וטען להעדר יריבות, הואיל ולטענתו, כל טענות המבקשים צריכות להיות מופנות לנתבעת 1 ולבעליה ולא אליו, שכן אין לו כל קשר וזיקה לנתבעת 1. לדבריו, הוא שימש כנאמן ולא היה מודע למעשי הנתבעת 1, מאחר שאיש לא עדכן אותו. לדבריו, לו היה יודע זאת, היה פועל מיד לעצור את המעשים הנעשים בתוך החברה. לטענתו, ככל שיעלה בידו להוכיח כי כמנהל בחברה עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו, אין לייחס לו הפרה אלא לתאגיד עצמו.

הנתבע הבהיר כי אינו מייצג את הנתבעת 1 וכי הוטעה על ידי קרוב משפחתו שביקש שיעשה עבורו "טובה" כבן משפחה ויהיה נאמן על מניות הנתבעת 1 באופן זמני. אך לאחר מעשה ובדיעבד, התברר לו כי אותו קרוב משפחה הינו חייב מוגבל באמצעים אשר תיקיו אוחדו בהוצאה לפועל ולכן לא יכול היה לפתוח את החברה על שמו.

עוד טען הנתבע כי אין מקום להרמת מסך כלפיו. לדבריו, אף אם לא נרשמה הנאמנות ברשם החברות אין בכך כדי לקבוע שלא הייתה נאמנות. הוא טען כי את כל הפעולות ביצע קרוב המשפחה שהתחזה בשמו. במסגרת תפקידו כנאמן או כ-"קוף", כך במקור, הוא לא היה אמור לדעת מה מתחולל בחברה ואין זה מחובתו החוקית לדעת כאשר לא היה הבעלים ולא מנכ"ל אלא מחזיק במניות כנאמן ותו לא.

עוד נטען כי לאחר שהנתבע הבין שנעשים מעשים חמורים בחברה לאור התביעות הרבות שהגיעו לביתו שבחלקן נוגעות לפלילים, פנה לאותו קרוב משפחה וביקש כי יבטל את הסכם הנאמנות וייקח אחריות על תביעות אלה ויחזור להיות בעל המניות בחברה במקומו, כפי שאכן קרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 18-01-32486 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

7. לאחר מכן התקיים דיון אליו התייצב הנתבע, וכן דיון לשמיעת העדים בבקשת האישור. ביום 13.1.2022 ניתנה החלטה המאשרת את התובענה כייצוגית (עלידי כב' השופט א' דפדי). לאחר שהוגש כתב הגנה מטעם הנתבע, התקיימו דיוני הוכחות (בפני כב' השופט ל' גלברד) בימים 14.1.2025 ו-8.5.2025 וביום 4.6.2025 ניתנה החלטה המורה על הגשת סיכומים.
8. בהמלצת כב' המותב הדין בתיק, פנו הצדדים להליך פישור בפני מותב זה. בעקבות ישיבות הפישור שהתקיימו ביום 6.4.2025 וביום 14.9.2025, ביום 29.9.2025 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה בין התובעים לבין הנתבע בלבד, המבוסס על ההסכמות אליהן הגיעו במסגרת ישיבת הפישור. בהתאם להחלטה מיום 3.10.2025, הבקשה הוגשה מחדש מיום 9.10.2025.
9. משנמצא כי אין מקום לדחות את ההסדר המוצע על הסף, בהחלטה שניתנה ביום 16.10.2025 הורה בית המשפט על פרסום הסדר הפשרה בשני עיתונים יומיים בעלי תפוצה יומית רחבה. כן נקבע כי על הצדדים להמציא את ההסדר ליועצת המשפטית לממשלה ולמנהל בתי המשפט. לאור מועד הפרסום, נקבע כי ניתן להגיש התנגדויות להסדר הפשרה עד יום 8.2.2026. לאחר שנתבקשו וניתנו מספר ארכות, הוגשה ביום 26.5.2026 "עמדת הגורמים המקצועיים במדינה" (להלן: "הגורמים המקצועיים"). לא הוגשו התנגדויות להסדר המוצע.

עיקרי הסדר הפשרה

10. הגדרת הקבוצה בהסדר הפשרה, התואמת להגדרה שנכללה בהחלטה לקבל את בקשת האישור, הינה כדלקמן: "קבוצת הנמענים אליהם שלחו המשיבים מסרונים בניגוד לחוק התקשורת ב-7 השנים שקדמו להגשת התובענה".
 11. אסדרה לעתיד – הנתבע התחייב שלא לשלוח, בעצמו או באמצעות אחרים, דברי פרסומת אלא לנמענים בעניינם הוא או חז' בהסכמה מפורשת מראש ובכתב, אשר תוצג תוך זמן סביר מקבלת דרישה; לאפשר מסירת הודעת סירוב באותו אמצעי בו נשלח דבר הפרסומת; ולהקפיד על קיום כלל ההוראות של סעיף 30א לחוק התקשורת.
- כן התחייב הנתבע לשתף פעולה ולסייע לתובעים ככל שיידרש במסגרת ניהול התביעה כנגד הנתבעת 1, לרבות בהגשת תצהיר ומתן עדות ככל שיידרש לכך. כן ימסור הנתבע כל מסמך או מידע שיידרש בקשר להודעות שנשלחו, לרבות ביחס לחברות הדיור ולנתונים ממערכותיהן וזאת תוך 7 ימים ממועד דרישה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 18-01-32486 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

כמו כן, הנתבע מתחייב לתשלום פיצוי מוסכם בגין כל משלוח עתידי של דבר פרסומות שלא כדין. הפיצוי המוסכם יעמוד על סך של 100,000 ₪ בסך-הכל או על סך של 500 ₪ לכל הודעה, לפי הגבוה מביניהם, ויהיה לטובת נמען שיקבל פרסומת שלא כדין, ככל שייקבע בפסק דין כי הנתבע או תאגיד שבניהולו שלחו דבר פרסומת בניגוד לדין וזאת בנוסף לכל סעד אחר לו יהיה זכאי צד בהליך.

12. פיצוי לציבור – הצדדים הסכימו כי גובה הנזק שנגרם ממשלוח ההודעות מוערך ב- 75 ₪ לכל הודעה, אך נוכח העובדה כי ההליך כנגד הנתבעת 1 יימשך ונוכח מצבו הכלכלי הלא שפיר של הנתבע, הוסכם כי הפיצוי שיינתן בפועל יהיה בשווי נמוך יותר, כאשר בחלקו יינתן כתשלום פיצוי לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד (להלן: "הקרן") וחלקו בשירות לטובת הציבור.

לצורכי פשרה בלבד, הסכים הנתבע ליתן פיצוי לטובת הציבור בשווי נטען של 460,000 ₪, מהם 100,000 ₪ יועברו לקרן בתשלומים חודשיים שווים בסך 1,500 ₪ לחודש, כאשר התשלום הראשון יתבצע ב-10 לחודש העוקב למועד אישור הסדר הפשרה ובכל 10 לחודש אחריו, עד לתשלום מלוא סך הפיצוי הכספי לקרן (להלן: "הרכיב הכספי").

בנוסף הנתבע ייתן תרומה לציבור באמצעות 42 שעות שירות חודשיות, במסגרת עמותה שזהותה תיקבע על-ידי הצדדים ותובא לאישור בית המשפט תוך 7 ימים (להלן: "רכיב התרומה לציבור"). הנתבע יחל בהתנדבות החל מהחודש הראשון העוקב לאישור הסדר הפשרה ועד מימוש מלוא שווי התרומה. מוסכם ששכרו השעתי של הנתבע לצורך התרומה יעמוד על 120 ₪, הגם שמתלוש השכר שלו שצורף לבקשה לאישור הסדר הפשרה עולה כי שכרו בפועל עומד על 130 ₪ לשעה. עוד הוסכם כי ככל ששכרו השעתי יעלה, הנתבע ימציא אסמכתאות לבא-כוח התובעים והדבר יובא לאישור בית המשפט. כן הוסכם כי הנתבע יבצע רישום ומעקב אודות מתן הרכיב הכספי ורכיב התרומה לציבור ויגיש לבית המשפט דו"ח לעניין התקדמותם מדי 6 חודשים, כאשר הדו"ח יאומת על-ידי העמותה בה יבוצע השירות לציבור. בא-כוח התובעים יהיה זכאי לקבל מסמכים ודיווחים, בין אם בנוגע לרכיב הכספי ובין אם בנוגע לרכיב התרומה לציבור, והנתבע מתחייב לספק כל מסמך לשם כך, לרבות מהעמותה.

13. הנתבע התחייב לשאת בכל העלויות הכרוכות בביצוע הסדר הפשרה.

14. הצדדים טענו כי בקביעת הפיצוי לציבור ובבחירת האופן שבו הפיצוי יינתן ניתן משקל לכך שההליך הייצוגי ממשיך להתנהל נגד הנתבעת 1, בשים לחלקה המשמעותי והעיקרי בעוולות הנטענות; למצבו הכלכלי של הנתבע – אב לתשעה ילדים אשר עובד בסיוע לנוער בסיכון במשכורת צנועה יחסית; להתחייבות הנתבע להימנע מהפרות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

עתידיות ולשתף פעולה עם ניהול ההליך נגד הנתבעת 1; ולשווי הפיצוי הנמוך לכל חבר קבוצה.

15. הנתבע התחייב לפעול כדי שמלוא הפיצוי המוסכם ימומש, כאשר אם הרכיב הכספי ו/או רכיב התרומה לציבור לא ימומשו במלואם ובמועד, הנתבע מתחייב לתשלום שווי הפיצוי המלא לאלתר בהפחתת הסכומים שהועברו עד אותו מועד, בין אם בפיצוי כספי ובין אם בתרומה. בנוסף, רכיב התרומה לציבור, כמו גם שכר הטרחה והגמול, נתמכים בערב (כתב הערבות צורף כנספח להסדר הפשרה). במצב דברים זה, סך שווי הפיצוי המלא יעמוד לפירעון מיידי, ויועבר באמצעות תשלום כספי לידי הקרן.

16. גמול ושכר-טרחה: הצדדים המליצו כי הגמול לכל תובע יועמד על סך 20,000 ₪ בצירוף מע"מ כנגד חשבונית מס/קבלה כדין (סה"כ 40,000 ₪ בצירוף מע"מ). באשר לשכר-הטרחה, המליצו הצדדים כי באיכוח התובעים יקבל סכום של 85,000 ₪ בצירוף מע"מ. כן ישיב הנתבע לתובעים את הוצאותיהם בסך של 22,995 ₪.

הצדדים הסכימו כי הגמול ושכר-הטרחה ישולמו ב-24 תשלומים חודשיים, רצופים ועוקבים, כך שהתשלום החודשי בגין רכיבים אלה על סך של 6,250 ₪ לחודש ישולם החל מה-10 לחודש העוקב לאישור הסדר הפשרה ובכל 10 לחודש שלאחריו.

17. הצדדים הסכימו כי עם אישור הסדר הפשרה על-ידי בית המשפט, יתגבש מעשה בית-דין כלפי חברי הקבוצה בעילות הקשורות בפיצוי חברי הקבוצה בגין הנזק שנגרם על-ידי הנתבע, ולא ביחס לעילות ולנזקים המיוחסים לנתבעת 1.

18. במסגרת בקשתם לאישור הסדר הפשרה, טענו הצדדים כי אין צורך במינוי בודק.

19. הבקשה נתמכה בתצהירי באיכוח הצדדים, וכן בתצהירים מטעם התובעים ומטעם הנתבע.

תמצית עמדת "הגורמים המקצועיים" ותשובות הצדדים

20. הגורמים המקצועיים סברו כי ההסדר המוצע מעורר מספר קשיים:

א. קיים קושי ברכיב התרומה לציבור באמצעות ביצוע שעות עבודה בעמותה שיבצע הנתבע. נטען כי אין מדובר בפיצוי אפקטיבי וראוי לטובת הקבוצה או הציבור, אלא ברכיב בעל אופי הצהרתי או עונשי בעיקרו, אשר מחייב לשקול השלכות רוחב עבור תובענות ייצוגיות נוספות. עוד נטען, כי הצדדים ביקשו לגזור את שווי רכיב התרומה לציבור על בסיס שכרו של הנתבע בעבודתו השוטפת, באופן שספק אם משקף באופן הולם את הערך הכלכלי של ההטבה שניתנת לציבור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 18-01-32486 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

ב. כן נטען כי אף התחייבותו של הנתבע לשתף פעולה בהליך המתנהל נגד הנתבעת 1 מעוררת קושי, הואיל והוא אינו משמש כבעל מניות בחברה עוד משנת 2020, וממילא אין לו זיקה ישירה לפעילותה. אף לא ברורה לגורמים המקצועיים המשמעות של התחייבויותיו העתידיות של הנתבע בהסדר המוצע, ובכלל זה ההתחייבות לתשלום פיצוי מוסכם בגין משלוח עתידי של דבר פרסומת שלא כדין.

ג. עוד נטען כי הגמול ושכר הטרחה המומלצים הינם בשיעור של 27% מסכום הפיצוי הכולל המוצע במסגרת הסדר הפשרה. נטען כי בענייננו, בהתחשב בטיב ההסדר המוצע, ובכך שבמסגרת ההסדר לא ניתן פיצוי לחברי הקבוצה, אין הצדקה לפסוק גמול ושכר טרחה בשיעור מקסימלי, ובוודאי שאין הצדקה לחריגה משיעור זה.

כן נטען כי יש קושי בכך שלפי ההסדר רכיב התרומה לציבור ייפרס על פני תקופה העשויה להגיע לכ-5.5 עד 6 שנים, בעוד שרכיבי הגמול ושכר הטרחה ישולמו בתוך פרק זמן של כשנתיים בלבד, דבר שעלול להפחית את התמריץ של התובעים ובאכוחם לפקח על ביצוע ההתחייבויות לאורך זמן עד השלמתן. הגורמים המקצועיים הציעו לשקול קביעת מנגנון שלפיו חלק משמעותי משכר הטרחה יותנה באישור בית המשפט לאחר שיוצגו ראיות בדבר השלמת ביצוע ההתחייבויות על-פי ההסדר.

21. ביום 9.6.2026 הוגשה התייחסות התובעים לעמדת הגורמים המקצועיים כדלקמן:

א. התובעים טענו בין היתר כי אין מניעה להעניק תרומה לציבור באמצעות שעות עבודה לטובת הציבור, ולא בכדי לא הובאה כל פסיקה או מקור משפטי אחר שהסתייג ממתן תרומה כאמור. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר ההליך ממשיך להתנהל נגד הנתבעת 1 וכאשר בניגוד לטענת הגורמים המקצועיים, הנתבע לא היה עובד בחברה אלא בעלים רשום יחיד, דירקטור ומנכ"ל החברה בתקופה הרלוונטית ואף נתבע באופן אישי. עוד נטען כי הגורמים המקצועיים התעלמו בעמדתם ממצבו הכלכלי של הנתבע, אשר נבחן במסגרת הליך הפישור.

לדבריהם, התחייבות הנתבע למתן תרומה משמעותית בתקופה בת למעלה מ-5 שנים היא בעלת אפקט הרתעתי ובו בזמן מייצרת תועלת משמעותית לציבור. התובעים אף הסבירו מדוע קיים היגיון בהערכת שווי השירות השעתי של הנתבע בענייננו, אשר התחייב לבצע 42 שעות שירות חודשיות במשך תקופה של למעלה מחמש שנים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 18-01-32486 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

ב. באשר להתחייבויות הנתבע לשותף פעולה עם התובעים בהמשך ניהול ההליך, נטען כי הנתבע היה בתקופה הרלוונטית לתביעה בעל מניות יחיד, דירקטור ומנכ"ל ועל כן הוא יכול לשפוך אור ביחס למחלוקת באמצעות מסירת מידע ותצהירים ביחס לאירועים מושא התובענה ולהתנהלות הנתבעת 1 בתקופה הרלוונטית. עוד נטען כי הנתבע נתבע באופן אישי ומטרת ההתחייבויות העתידיות היא למנוע מצב בו הוא ישוב לשגר דברי פרסומת שלא כדין.

ג. באשר להערות הגורמים המקצועיים באשר לגמול ושכר-הטרחה טענו התובעים כי בהליכים דומים פסקו לגורמים המייצגים יחד מעל 25% משווי הפיצוי לציבור, ומכל מקום הסכום המוסכם אינו חורג באופן משמעותי מסך ה-25% משווי הפיצוי לציבור ויש הצדקה לחרוג ממנו ב-2% נוכח המאמצים הרבים שהושקעו בהליך עד כה ונוכח העובדה שחלק מהותי מהתועלת נוגע לאכיפת הדין ולהסדרה לעתיד. כן מבוקש לדחות את הטענות בדבר עיתוי תשלום שכר-הטרחה והגמול ונטען כי הם משולמים במקביל לתקופת ההסכם, וכי מכל מקום אין התנגדות להותיר את התשלום האחרון משכר-הטרחה עד לאחר תום מימוש ההסדר.

22. ביום 15.6.2026 הוגשה תגובת הנתבע לעמדת הגורמים המקצועיים כדלקמן:

א. לדברי הנתבע, מנגנון הפיצוי המוסכם הינו ראוי והוגן ומגשים את תכליות חוק תובענות ייצוגיות בנסיבות המקרה. אין מדובר בהטבה הצהרתית או עונשית גרידא. ההתחייבות שהנתבע נטל על עצמו לבצע 42 שעות התנדבות חודשיות במשך למעלה מ-5 שנים מהווה נטל פיזי וכלכלי ממשי ומוחשי ביותר. כך, כאשר בנוסף הנתבע מתחייב לשלם 100,000 ₪ בפריסה חודשית של 1,500 ₪, המהווים נתח ניכר מהכנסתו הפנויה.

ב. הערכת שווי שעת עבודה של הנתבע הינה סבירה, שמרנית ומבוססת על שכרו של הנתבע כשכיר בפועל. סכומי הפיצוי המוסכמים ואופן חלוקתם הוסכמו נוכח היותו של הנתבע אב לתשעה ילדים הסמוכים על שולחנו. הנתבע אינו איש עסקים אמיד אלא שכיר המועסק בתפקיד חינוכי וטיפולי – הדרכה והוראה לנוער בסיכון. נוכח יכולתו הכלכלית המוגבלת, אם יידחה ההסדר הדבר עלול להביא את הנתבע למצב של קריסה כלכלית, מה שלא יביא כל תועלת לחברי הקבוצה.

ג. הנתבע הוסיף וטען כי ההליך ימשיך להתנהל כנגד הנתבעת 1, וככל שהתביעה נגדה תתקבל יזכו חברי הקבוצה למלוא הסעדים המגיעים להם. הנתבע הוסיף והבהיר כי היה אמנם בעל מניות רשום, אך לא היה לו כל קשר עם ביצוע פרסומים, דבר שהובא בחשבון במסגרת המשאומתן להסדר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

ד. באשר לשכר־טרח והגמול, הנתבע משאיר את הדברים לשיקול־דעתו של בית המשפט.

דיון והכרעה

אישור הסדר הפשרה

23. סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין."

סעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותה תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:

(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;

(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;

(ג) עיקרי הסדר הפשרה;

(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:

(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;

(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;

(ג) השלב שבו נמצא ההליך;

(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;

(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר.

24. אם כן, בבואו לאשר הסדר פשרה, על בית המשפט להשתכנע כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר, וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.

25. בבואו לאשר הסדר פשרה, על בית המשפט להעריך האם הסדר הפשרה משקף תוצאה ראויה ביחס לפיצוי ההוגן שהיה נפסק לחברי הקבוצה לו התובענה הייתה מגיעה לסיומה. ערך זה משקף את התוצאה שהייתה צפויה בסיום ההליך, בניכוי עלות ההתדיינות הצפויה מהשלב בו הופסקה (למשל: פסקה 67 לפסק דינו של כב' השופט ע' גרוסקופף בת"צ (מחוזי מ"ר) 30028-04-11 יצחקי נ' מגדל חברה לביטוח (פורסם במאגרים, 21.11.2016)). כמו כן, על בית המשפט לבחון מהי התועלת שיפיקו חברי הקבוצה מהפיצוי המסוכם ומהי העלות שתישא בה הנתבעת, וזאת לעניין עמידת ההסדר בתכלית הענקת סעד לנפגעים כמו גם בתכלית קידום אכיפת הדין וההרתעה מפני הפרתו (למשל: ע"א 2398/22 שולץ נ' הוט מובייל בע"מ, פסקה 34 (פורסם במאגרים, 30.11.2022) (להלן: "עניין שולץ")).

26. הואיל והסדר פשרה מעצם טבעו נועד לקניית סיכון, אין ככלל הצדקה לדחייתו של הסדר מוצע רק משום שאינו מבטיח לחברי הקבוצה פיצוי בשיעור המרבי שהיה נפסק לטובתם אילו התובענה הייצוגית הייתה מתקבלת במלואה. שומה על בית המשפט ליתן דעתו לסיכויים ולסיכונים הגלומים בהמשך ניהול ההליך, כפי שהוא מעריך אותם – ובאספקלריה זו לבחון אם ההסדר המוצע ראוי, הוגן וסביר (בר"מ 2744/19 עיריית עכו נ' בריל תעשיות נעליים בע"מ, פסקאות 14-16 (פורסם במאגרים, 10.3.2021)).

27. במקרה שלפניי הגעתי לכדי מסקנה כי הסדר הפשרה המוצע עונה על מטרות חוק תובענות ייצוגיות, וכי ההסדר "ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה". כן הגעתי לכדי מסקנה כי סיום ההליך בהסדר פשרה כנגד הנתבע הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין. כעת אנמק.

28. מעיון בהסדר הפשרה, כמו גם בכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים ובהחלטה לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית, עולה כי ההסדר המוצע עולה בקנה אחד עם המבחנים שהותוו בפסיקה, ועם סיכויי וסיכונים הצדדים לו נוהל ההליך עד סיומו, ויש בו כדי להועיל לחברי הקבוצה. אציין כי לעניין זה לקחתי בחשבון אף את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 18-01-32486 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

העובדה שהיועצת המשפטית לממשלה לא התנגדה להסדר המוצע ואף לא הוגשה התנגדות מטעם מי מחברי הקבוצה. עיון בהסדר המוצע מלמד כי הוא כולל ויתורים הדדיים ומגלם קניית סיכונים של שני הצדדים להליך, כאשר אף צד אינו יוצא כשמלוא תאוותו בידו (למשל: ע"א 5858/19 פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ נ' אופיר, פסקה 47 (פורסם במאגרים, 5.7.2022)).

29. באשר לעמדת הגורמים המקצועיים:

א. אמנם מצאתי ממש בטענה כי רכיב התרומה לציבור באמצעות ביצוע שעות עבודה בעמותה שיבצע הנתבע אינו חף מקשיים, הן בשל הקושי לאכוף את ההתחייבות והן בשל התועלת המוגבלת לקבוצה או לציבור שפיצוי מעין זה מגלם. עם זאת, אני סבור כי במקרים חריגים ניתן לאשרו.

אציין תחילה כי בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ה' עובדיה) אישר בעבר הסדר מסוג זה נוכח מצבם הכלכלי של המשיבים (ת"צ (מחוזי ת"א) 17-11-47764 צורף נ' הררי (פורסם במאגרים, 16.7.2023)), כאשר מצאתי כי הדברים הם בבחינת קל וחומר במקרה שלפניי, שכן לפי הסדר הפשרה המוצע בנוסף לרכיב שעות עבודה, קיים אף רכיב של פיצוי כספי באמצעות הקרן.

מעבר לכך, המדובר במקרה חריג בו הנתבע טוען כי הוא לא הועסק בחברה (הנתבעת 1), וכי קרוב משפחתו הבעלים בפועל "הפיל אותו בפח", עת ביקש ממנו להיות נאמן על מניות הנתבעת 1 באופן זמני. פרמטרים נוספים שנלקחו בחשבון כנסיבות המצדיקות לאשר רכיב פיצוי חריג זה הם כי ההליך ימשיך להתנהל בכל הנוגע לנתבעת 1 וכן הכשרתו המקצועית ותפקידו של הנתבע (הדרכה והוראה לנוער בסיכון).

ב. אף אינני סבור כי התחייבות הנתבע לשתף פעולה עם התובעים בהמשך ניהול ההליך כנגד הנתבעת 1 מעוררת קושי, הואיל והנתבע היה בעל המניות בחברה בתקופה הרלוונטית. אף לא ראיתי קושי בכך שהנתבע מתחייב לפעול בהתאם לחוק התקשורת בעתיד ואף לשלם פיצוי מוסכם גבוה ככל שלא יעשה כן, ומכל מקום התחייבויותיו אלה של הנתבע לא יילקחו בחשבון לעניין התועלת לקבוצה לצורך פסיקת שכר-הטרחה והגמול.

ג. יחד עם זאת, מצאתי ממש בעמדת הגורמים המקצועיים לעניין שכר-הטרחה והגמול המבוקשים. סוגיה זו בכללותה, כמו גם ההערה לעניין גזירת שווי רכיב התרומה לציבור על בסיס שכרו של הנתבע בעבודתו השוטפת, יידונו בהמשך פסק הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

מינוי בודק

30. הצדדים טענו כי הסדר הפשרה המוצע הינו ראוי, הוגן וסביר וכי אין צורך במינוי בודק.

31. סעיף 19(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (בסעיף זה - בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שכרו והוצאותיו של בודק, וכן אופן תשלומם, ייקבעו בידי השר."

32. בדברי ההסבר להצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 234, 269 (26.1.2006) נאמר בהתייחס לסעיפים 18 ו-19 לחוק תובענות ייצוגיות:

"מטרת סעיף זה [סעיף 18 לחוק – ע"ט] וסעיף 19 היא להסדיר מקרים שבהם מיישבים הצדדים את הסכסוך ביניהם בדרך של הסדר פשרה, והסדר זה מחייב את כל חברי הקבוצה. החשש במקרים אלו הוא מפני קנוניה בין התובע המייצג לבין הנתבע, כך שהתובע המייצג יפיק תועלת אישית מן הפשרה על חשבון חברי הקבוצה. למעשה, במצבים שבהם מושג הסדר פשרה, נוצר אצל התובע ניגוד עניינים בין טובתו האישית ובין האינטרסים של הקבוצה, דבר המצדיק פיקוח מוגבר הן על ידי בית המשפט והן על ידי חברי הקבוצה."

33. מטרת מינוי הבודק היא, אם כן, לסייע לבית המשפט לבחון את הסדר הפשרה, ולהבטיח כי יישמרו האינטרסים של חברי הקבוצה בשים לב למכלול הנסיבות. דהיינו – לוודא שההסדר הוא סביר והוגן בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, וכי סיום ההליך בהסדר הפשרה המוצע הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, בהתחשב במטרות חוק תובענות ייצוגיות.

34. אינני סבור כי במקרה שלפניי יש צורך במינוי בודק לשם בדיקת ההסדר, הואיל והערכת סיכויי וסיכוני התביעה היא עניין משפטי המצוי במסגרת שיקול דעתו של בית המשפט. בכל הנוגע לתנאי הסדר הפשרה, נוכח נתונים מבוררים שנמסרו בהליך הפישור, נראה כי ניתן לפטור ממינוי בודק. במסקנה זו תומכים גם שיקולי עלות תועלת בשל העלויות הכרוכות במינוי בודק לצד עיכוב וסרבול ההליך לאישור הסדר הפשרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

35. לאור האמור מעלה, וכאשר אף הגורמים המקצועיים לא טענו כי במקרה דנן יש מקום להורות על מינוי בודק (לצד בקשת הצדדים להימנע ממינוי זה), נחה דעתי כי אכן ניתן לאשר את הסדר הפרשה בלא מינוי בודק.

גמול ושכר-טרח לגורמים המייצגים

36. סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך :

"אשר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים לעניין זה".

37. השיקולים לקביעת שכר-טרח במסגרת הסדר פשרה נקבעו בסעיף 23(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, ובהם נמנים התועלת שהביאה התובענה לחברי הקבוצה; מורכבות ההליך והטרח שנטל על עצמו עורך-הדין המייצג, הסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה וההוצאות שהוציא לשם כך; מידת החשיבות הציבורית של התובענה; האופן שבו נוהל ההליך והפער בין הסעד המבוקש בבקשה לאישור לבין אלה המוסכמים בהסדר המוצע. שיקולים דומים מנחים את בית המשפט לעניין קביעת הגמול לתובע (סעיף 22(ב) לחוק תובענות ייצוגיות).

38. בע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט (פורסם במאגרים, 23.5.2012) (להלן: "הלכת רייכרט") התייחס כב' הנשיא א' גרוניס לעקרונות המנויים בסעיפים 22(ב) ו-23 הנ"ל המנחים באשר לפסיקת גמול לתובע המייצג ושכר-טרח לבאי-כוח התובע המייצג, וקבע כך :

"... אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים. בפסיקת בית המשפט הוכרו שלושה סוגים עיקריים של שיקולים אותם יש להביא בחשבון במסגרת ההחלטה בעניין שכר טרחה וגמול בתובענה ייצוגית. סוג ראשון של שיקולים עוסק במערכת התמריצים הנוגעת להגשת תביעה ייצוגית. על בית המשפט לאזן בין הרצון לעודד הגשת תביעות ראיות לבין הרצון למנוע הגשת תביעות סרק. בהקשר זה יש ליתן משקל לאינטרסים שהוגשמו על ידי התובענה, הן מבחינת הקבוצה המיוצגת הן מבחינת הציבור בכללותו. לעניין זה, על בית המשפט לבחון, מחד גיסא, את היקף ההשקעה של עורך הדין המייצג וכן את מידת הסיכון בתובענה ומאידך גיסא את היחס בין הסעד שנתבע לבין הסעד שאושר ... בהקשר זה אף שומה על בית המשפט לבחון את השאלה האם על מנת לזכות בסעד המבוקש היה צורך להגיש תביעה ייצוגית... סוג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

שיקולים שני עליו הצביעה הפסיקה נוגע להתנהלותו של בא-כוח התובע המייצג. שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול ההליך בצורה יעילה והגונה... לפיכך, ישנה חשיבות מיוחדת למתן דגש למהלכיו של הפרקליט לעניין שכרו. סוג נוסף של שיקולים מתייחס ליחס בין שכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה. על בית המשפט להימנע מפסיקת שכר טרחה שיפחית באופן בלתי סביר מהתועלת הצומחת לקבוצה".

[פסקה 2 לפסק הדין]

ראו גם: א' קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט 131, 157-178 (תשס"ז).

39. בהתאם להלכת רייכרט, יש להשתמש בשיטת האחוזים (להבדיל מחישוב שכר-טרחה וגמול על בסיס שעות עבודה בפועל) כדרך אומדן לפסיקת שכר-טרחה וגמול. כן נקבע כי שכר-הטרחה ייגבה מהסכום ששולם בפועל, ולא מסכום הפיצוי המוסכם לפי הסדר הפשרה, וזאת מהטעם שכלל זה יתמרץ את התובע הייצוגי להביא להוצאתו של ההסדר אל הפועל עד סופו, תוך הגנה על האינטרסים של חברי הקבוצה.

הלכה דומה קיימת בארצות-הברית ובתי המשפט קבעו לא פעם כי יש להפחית את שכר-טרחת עורכי הדין, הואיל ומרבית הפיצוי המוסכם לפי הסדר הפשרה לא הועבר בפועל לחברי הקבוצה. ראו למשל בהחלטות בתי המשפט הפדרליים לערעורים מן העת האחרונה: Lowery v. Rhapsody International, Inc., 2023 WL 3857499 (9th Cir. June 7, 2023); Kurtz v. Kimberly-Clark Corporation, 2025 WL 1802667 (2d. Cir. Jul 1, 2025).

40. אם כן, הלכת רייכרט קובעת סטנדרט גמיש המותיר לשיקול דעתו של בית המשפט את קביעת גובה שכר-הטרחה הסופי (כפי שנקבע למשל בעניין שולץ הנ"ל, בפסקה 13 לפסק דינו של כב' השופט ח' כבוב). אולם, נקודת המוצא לקביעת שכר-הטרחה והגמול בהליך שהסכום שנגבה בו בפועל לא עולה על 5 מיליון ₪, היא כי הגורמים המייצגים יזכו לשכר-טרחה וגמול בשיעור של 25% לכל היותר.

41. עוד אציין, לעניין אופן חישוב שכר-הטרחה והגמול, כי ברע"א 2957/17 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שוורצמן, פסקאות 48-50 (פורסם במאגרים, 17.3.2024) (להלן: "עניין סופרגז") נקבע, בין היתר, כי יש לחשב את הגמול ושכר הטרחה באחוזים לפי "שיטת נטו", דהיינו מתוך ערכו הכלכלי של הסעד הניתן לטובת הקבוצה או הציבור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

42. במקרה שלפניי סכומי הגמול ושכר־הטרחה המומלצים (כמפורט בסעיף 16 לעיל) עומדים על כ-27% מסכום הפיצוי המוסכם לקבוצה. אציין תחילה כי אינני סבור כי הדין מאפשר לפסוק במקרה שלפניי מעבר ל-25%. אף לא מצאתי מקום לפסוק את הסכום המקסימלי שניתן לפסוק בהתאם להלכת רייכרט, השמור **"למקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות פסיקת שכר־טרחה בשיעור גבוה במיוחד"** (רע"א 1394/24 אופטיקה הלפרין בע"מ נ' זיס, פסקאות 24-25 (פורסם במאגרים, 24.4.2025) (להלן: "עניין אופטיקה הלפרין")).

43. עם זאת, נוכח המאמצים שהשקיעו המבקשים ובא־כוחם מאז שנת 2018 בניהול ההליך עד אישור התובענה כייצוגית, ולאחרונה בניהול המגעים לפשרה אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, וכן נוכח התועלת שיפיקו חברי הקבוצה והציבור מן ההסדר המוצע, מצאתי כי ניתן לפסוק לתובעים ובא־כוחם גמול ושכר־טרחה בשיעור גבוה יחסית של 24%.

44. זאת ועוד, בהתאם להלכה הפסוקה יש להבחין בין הבסיס לחישוב שכר־הטרחה והגמול לגבי הכספים שהוסכם על העברת לקרן, לבין בסיס החישוב לגבי הסכומים שייזקפו לטובת מימוש ההסדר בהתאם לתרומה שיבצע הנתבע בהתאם להסדר הפשרה.

45. בכל הנוגע לכספים שיועבר לקרן, יש להתחשב ב-100% מהם לצורך הגדרת בסיס החישוב, וזאת לאור הטענה כי לא ניתן לאתר את חברי הקבוצה הנתענת (לאבחנה זו ראו בע"א 3604/22 פז נ' פלאפון תקשורת בע"מ, פסקאות 7-10 (פורסם במאגרים, 23.5.2023) (להלן: "עניין פז"); ת"צ (שלום י-ם) 39443-01-20 אליהו נ' אינגליש קייק בע"מ, פסקה 15 (פורסם במאגרים, 18.6.2023)).

46. על כן, בכל הנוגע לסך של 100,000 ₪, שיועבר לקרן בהתאם להסכמות אליהן הגיעו הצדדים, ולאחר שהתחשבתי ביחס שנקבע בהסדר הפשרה בין שכר־הטרחה לבין הגמול, אני מורה כי שכר־טרחת בא־כוח התובעים יועמד על סך של 19,258 ₪ והגמול לכל תובע על סך של 4,531 ₪ (הסכומים כוללים מע"מ).

47. לעומת זאת, בכל הנוגע לרכיב התרומה לציבור, מצאתי כי יש לילך בדרך שהתווה בית המשפט העליון בעניין T9, עת נקבע כי יש להפחית את בסיס החישוב לקביעת שכר־הטרחה והגמול בהשוואה לשכר־הטרחה והגמול להם היו זכאים הגורמים המייצגים אילו היה מדובר בפיצוי כספי שהיה מועבר לחברי הקבוצה ישירות. כך, נוכח עמדת הגורמים המקצועיים, שמצאתי בה ממש, אשר לערך הכלכלי של ההטבה הניתנת לציבור לפי הסדר הפשרה אשר נמוכה מן הערך הנקוב בהסדר (ראו השוו:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

ת"צ (שלום ת"א) 45907-12-22 אלמקייס נ' ברק לשם פיננסים בע"מ (פורסם במאגרים, 19.8.2025).

48. אמנם, בעניין TF נקבע כי חישוב שכר הטרחה יבוצע לפי בסיס חישוב של 75% מסכום ההטבה, אך בנסיבות העניין שלפניי ולאור העובדה שבהליך זה מדובר בסכומים נמוכים משמעותית לעומת עניין TF, מצאתי לנכון להפחית את שכר הטרחה והגמול המומלצים, באופן שהם יעמדו על 80% מגובה שכר הטרחה והגמול שהיה נפסק אילו הפיצוי המוסכם היה מועבר ישירות לחברי הקבוצה.

49. לפיכך, לצרכי פסיקת הגמול ושכר הטרחה בלבד יועמד שווי רכיב התרומה לציבור על סך של 288,000 ₪. משכך שכר הטרחה והגמול בגין רכיב זה יועמדו על סך של 81,562 ₪ (כולל מע"מ). נוכח היחס שנקבע בהסדר הפרשה בין שכר הטרחה לבין הגמול, אני מורה כי בגין רכיב התרומה לציבור שכר הטרחה באיכות התובעים יועמד על סך של 55,462 ₪ והגמול לכל תובע על סך של 13,050 ₪ (הסכומים כוללים מע"מ).

50. על כן, בגין שני רכיבי הפיצוי הכלולים בהסדר הפרשה יקבל כל תובע גמול בסכום כולל של 17,581 ₪ ואילו באיכות התובעים יקבל סכום כולל של 74,720 ₪, כנגד חשבונית מס/קבלה כדין.

51. זאת ועוד, הואיל וקבעתי כי יש להפחית את סכום שכר הטרחה והגמול כמפורט לעיל, אני מורה כי יתרת שכר הטרחה והגמול המופחתים בסך של 37,618 ₪ (להלן: "היתרה") תועבר אף היא לקרן, כפי שנקבע בעניין TF, וזאת לאחר ביצוע הפחתה של שכר הטרחה וגמול מהיתרה בשיעור של 24% מתוך הסכום שיועבר לקרן, כמפורט לעיל.

לפיכך, סכום היתרה האמור יחולק באופן הבא: לתשלום לקרן יתווסף סך של 30,337 ₪, לשכר הטרחה יתווסף סך של 4,951 ₪ ולגמול לכל תובע יתווסף סך של 1,165 ₪.

52. לפיכך, התשלום הכולל לקרן יועמד על סך של 130,337 ₪; שכר הטרחה הכולל יועמד על סך של 79,671 ₪ והגמול הכולל לכל תובע יועמד על סך של 18,746 ₪ (כל הסכומים כוללים מע"מ).

מלבד הגמול האמור, הנתבע ישיב לתובעים את ההוצאות שנגרמו להם בניהול ההליך בסך של 22,995 ₪.

53. באשר למועד תשלום שכר הטרחה, סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות (אשר התווסף במסגרת תיקון 10 לחוק תובענות ייצוגיות) קובע כי "[...] בית המשפט רשאי לקבוע כי תשלום שכר הטרחה לבא כוח המייצג יהיה מותנה, כולו או חלקו, במימוש הסדר הפרשה ובהשלמת ביצועו".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

54. הרציונל העומד בבסיסו של סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות, הינו כי יש לשקול לדחות את תשלום שכר-הטרחה כדי לוודא כי הסדר הפשרה ממומש בפועל. נוכח עמדת הגורמים המקצועיים ועמדת התובעים בסיפא לתגובתם לעמדת הגורמים המקצועיים, מצאתי כי יש לסטות במידת-מה מהסכמות הצדדים באשר למועדים בהם ישולם שכר-הטרחה, כפי שיפורט להלן:

א. באשר לסכום שעל הנתבע להעביר לקרן (סך של 130,337 ₪), מאושרת הסכמת הצדדים לפיה זה יועבר בתשלומים חודשיים עוקבים בסך של 1,500 ₪ לכל תשלום, כאשר התשלום הראשון ישולם ב-10 לחודש שלאחר המועד בו יאושר נוסח ההודעה בדבר אישור הסדר הפשרה שיגישו הצדדים, ובכל 10 לחודשים העוקבים לאחריו, עד לתשלום מלוא סך הרכיב הכספי.

ב. באשר לרכיב התרומה לציבור (סך של 360,000 ₪), מאושרת הסכמת הצדדים לפיה הנתבע יחל להתנדב בעמותת "זה לזה – חונכות וליווי יתומים", וזאת החל מחודש אוגוסט 2026 ועד מימוש מלוא שווי התמורה המוסכמת ברכיב זה בסך של 360,000 ₪. לצורך חישוב מספר שעות התרומה, שכרו השעתי של הנתבע יעמוד על סך של 120 ₪.

הנתבע יבצע רישום ומעקב על אודות מתן הפיצוי הכספי והתרומה, ויעביר לבא כוח התובעים דו"ח בעניין מדי שישה חודשים. אחת לשנה יגישו הצדדים דו"ח שנתי לבית המשפט, אשר האמור בו יאומת עלידי העמותה בה יבוצע השירות לציבור וכן ילווה באישור מתאים מטעם הנהלת הקרן.

ג. באשר לשכר-הטרחה, לגמול ולהוצאות שפורטו לעיל, אלה ישולמו ב-24 תשלומים חודשיים ועוקבים, החל מה-10 לחודש שלאחר המועד בו יאושר נוסח ההודעה בדבר אישור הסדר הפשרה שיגישו הצדדים, ובכל 10 לחודש לאחר מכן.

עם זאת, נוכח עמדת הגורמים המקצועיים והאמור בסעיף 7.2 לתגובת התובעים לעמדה זו, אני מורה כי מתוך שכר הטרחה הכולל (79,671 ₪ כולל מע"מ), 15% ישולמו אך לאחר שתינתן החלטה לפיה הושלמו התחייבויותיו של הנתבע, כמפורט בהסדר הפשרה ובפסק דין זה.

אציין, כי ככלל יש מקום להותיר סכום גבוה יותר עד השלמת מימוש ההסדר, אך מצאתי כי יש להקל בעניין זה עם בא-כוח התובעים, נוכח הזמן הרב שחלף מאז הוגשה בקשת האישור והזמן שעתידי לחלוף עד שמימוש ההסדר יבוא על סיומו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

סוף דבר והוראות אופרטיביות

55. בהתאם לסעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, אני מאשר את הסדר הפשרה בין התובעים לנתבע ובתוך כך את הגדרת הקבוצה, את עילות התובענה, את השאלות המהותיות המשותפות לכלל חברי הקבוצה ואת הסעדים הנתבעים, כפי שפורטו בהחלטה המאשרת את התובענה כתובענה ייצוגית.

56. הואיל ולהסדר הפשרה לא צורף נוסח הודעה מתאימה לציבור, עד יום 28.7.2026 תועבר לאישור בית המשפט טיוטת נוסח הודעה בדבר אישור הסדר הפשרה בהתאם לסעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, אשר תפורסם לפי ההוראות הבאות:

א. כותרת ההודעה תהיה: "הודעה בדבר אישור הסדר פשרה בת"צ 32486-01-18 אוריאל רז ועמית זילברג נ' יהודה אריה פריזנד".

ב. אני מורה על פרסום אישור הסדר הפשרה בשני עיתונים נפוצים יומיים, באופן בו פורסם הסדר הפשרה המוצע. בהודעה יפורטו הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-19(2) לחוק תובענות ייצוגיות, וכן תיכלל הפנייה לפנקס תובענות ייצוגיות שם ניתן יהיה לעיין בפסק־הדין ובהסדר הפשרה, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 25(ד) לחוק תובענות ייצוגיות.

ג. גודל האותיות בפרסום ההודעה יעלה בלפחות שליש על הגודל המינימלי הנקבע בתקנה 2 לתקנות הגנת הצרכן (האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן), התשנ"ה-1995.

ד. ההודעה תפורסם תוך 7 ימים ממועד אישור הנוסח.

ה. לאחר אישור נוסח ההודעה ופרסומה, ימציא הנתבע העתק של ההודעה בדבר אישור הסדר הפשרה ותיעוד של פרסומי ההודעה למנהל בתי המשפט, לשם רישומה בפנקס התובענות הייצוגיות, וכן העתק נוסף יומצא ליועצת המשפטית לממשלה, בהתאם לתקנה 16 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

ו. בהתאם להסכמות אליהן הגיעו הצדדים – העלויות הכרוכות בחובות הפרסום וההמצאה מוטלות על הנתבע.

57. בד בבד עם אישור ההודעה לציבור, תינתן החלטה משלימה בהתאם לאמור בפסק דין זה.

58. מובהר כי לגבי כל המועדים האמורים בפסק־דין זה, ימי הפגרה נמנים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32486-01-18 רז ואח' נ' פארמה עלית בע"מ ואח'

המזכירות תדוור פסק'דין זה לבאי-כוח הצדדים וכן תעבירו למנהל בתי המשפט לשם
רישומם בפנקס התובענות הייצוגיות.

תז"פ ביום 29.7.2026.

ניתנה היום, ב' אב תשפ"ו, ב-20 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

ע.א.ס.
ערן טאוסקיג, שופט

